

A jó, a rossz és a csúf

A fémrovat támogatója:

INTERMETAL
RECYCLING
www.intermetal.hu

Kedves Olvasó! Tudta Ön, hogy a fémhulladék-kezelés a „legjelentősebb” szakma Magyarországon? Én legalábbis nem ismerek hasonlót, ahol ennyi hatóságnak, ennyiféle adatot kellene prezentálni.

Dr. Vitányi Márton

A cikk aktualitását az éves hulladékbevallás benyújtási határidejének vészes közeledése adja. Nem egy környezetvédelmi szakember gyomra már karácsony táján összeszeszorul, ha az elkövetkezendő két hónapra gondol. Az éves hulladékgazdálkodási adatszolgáltatások elkészítése, a partnerekkel való végtelen adategyeztetések, a KÜJ és KTJ számok vadászata, és az adatok OKIR rendszerbe való feltöltése még a legedzettebb munkatársak idegeit is felőrlik március 1-ig, mire a bevallás végül elkészül. A jelentés további pikantériája, hogy a fémhulladék-kezelők gyakorlatilag ugyanezeket a mennyiségi és minőségi adatokat napi jelentések formájában már megküldték a fémkereskedelmi hatóság részére, csak akkor nem EWC/HAK formájában, hanem VTSZ szám és FAJ kód szerint csoportosítva. A további adatszolgáltatások részletezésétől – az Annex VII-től kezdve, a KSH adatlapokon át a fémhulladékok havi átlagárának jelentéséig – most eltekintenek.

A jelentések, bevallások készítése ügyfél oldalon sok energiával és felelősséggel járó adminisztrációs feladat, hatóság oldalon viszont nem egy esetben hibára történő vadászat is egyben. A környezetvédelmi és fémkereskedelmi hatóság ugyanis előszeretettel dob – akár több hónapos, éves időszakra visszamenően – különféle szűrőket a beérkező adattömegre, amelyeken majd jó eséllyel fennakad néhány adminisztratív vagy egyéb jogsértés, amely bírságható, sőt akár a fémkereskedelmi engedély visszavonásával is büntethető. A hatósági működésnek ez a lehetősége még tovább feszíti az ügyfél oldali gyomoridegeket, mert gyakorlatilag nem lehet hibázni. Ez a feszültség rányomja a bélyegét a cégek mindennapi működésére, és a szakma általános hangulatára. Tehát bátran kijelenthetjük: az ügyfélbarát közigazgatás a hulladékkezelésbe még nem érkezett el.

Bár vannak kétségtelenül pozitív tendenciák, amelyekről szintén szeretnék szót ejteni. A szakma a kétezres évek eleje óta küzd azért, hogy a környezetvédelmi hulladékgazdálkodási engedélykérelmekbe ne kelljen hulladékkódonként megadni az éves átvehető, kezelhető mennyiségeket, hiszen honnan tudná a kérelmező, hogy az elkövetkező 5 évben tételesen miből mennyit tud megvenni és feldolgozni egy hektikusan

változó piacon. (Mintha egy étteremnek meg kellene adni évekre előre, hogy melyik ételből hány tálat fog elkészíteni, és ha egyikből többet készít, bár a másikkal kevesebbet, megbüntetik). Örömmel tapasztaljuk, hogy egyre több környezetvédelmi hatóság ad ki hulladék szállítási, gyűjtési, előkezelési és hasznosítási engedélyt úgy, hogy csupán az összes szállítható, gyűjthető, előkezelhető, és hasznosítható hulladékok mennyiségét limitálja. További jelentős előrelépésnek érzem, hogy a hulladékról szóló törvény és a közigazgatási eljárásról szóló törvény rendelkezéseinek köszönhetően a hulladékgazdálkodási engedélyezések átfutása jelentősen lerövidült, ezek az engedélykérelmek megfelelő összeállítása esetén jelenleg 55 nap alatt megszerezhetők. Ez a kiszámíthatóság különösen fontos akkor, amikor a hulladékkezelési engedély érvényességének lejárt a fémkereskedelmi engedély automatikus visszavonását, vagyis a tevékenység beszüntetését eredményezi.

Cikkünkben a Jó szerepét a korábbi évekhez képest gyorsabban megszerezhető, az ügyfél igényeihez közelebb hulladékkezelési engedélyek játsszák, különösen értékelve azt, hogy eközben státuszában jelentősen meggyengült a környezetvédelmi hatósági igazgatási rendszer. A Rossz szerepét a stresszes, soha véget nem érő, határidős jelentéskészítésekre osztottuk. A Csúf akkor lép színre, amikor a kötelező jelentésekből halászva, íróasztal mellől, a hatóság bírsággal, vagy akár az engedély visszavonásával „köszöni meg” az ügyfeleknek az adatszolgáltatásban való együttműködést. •